

Cud Eucharystyczny w ETTISWIL

SZWAJCARIA, 1447

Obraz przedstawiający Cud, Museum Hiéron, Paray-le-Monial

Wnętrze Sanktuarium

Element nastawy ołtarzowej, na której przedstawione są etapy Cudu

Sanktuarium w Ettiswil

Relikwia Cudu

Nastawa ołtarzowa, na której przedstawione są etapy Cudu

Najważniejszym dokumentem opisującym Cud jest "Protokół słuszości" z dnia 16 lipca 1447 roku. Anna Vögtli, należąca do sekty satanistycznej, zdołała ukraść cyboryum zawierające wielką Hostię z kościoła parafialnego. Jak sama przyznaje, niezwłocznie po tym, jak minęła mur cmentarza, Przenajświętszy Sakrament stał się tak ciężki, że nie była w stanie dalej go nieść. W związku z tym, rzuciła Hostię przy żywopłocie prosto w pokrzywy. Hostia została odnaleziona przez pewną kobietę, która zajmowała się świniami. Kiedy kobieta zbliżyła się do miejsca, w którym rzucony został Przenajświętszy Sakrament, zobaczyła, że zwierzęta nie chciały iść dalej. Wówczas zwróciła się o pomoc do dwóch mężczyzn przejeżdżających obok na koniach, którzy

zauważyli pośród traw skradzioną Hostię, podzieloną na siedem kawałków. Sześć z nich uformowało otoczony światłem kwiat, podobny do róży. Natychmiast powiadomili o zdarzeniu wikarego, który udał się, by zabrać Hostię i odnieść ją do kościoła. Towarzyszyli mu wszyscy parafianie. Po zebraniu sześciu kawałków, wszyscy ujrzeli, że centralny kawałek wbił się w ziemię. To zniknięcie zostało odczytane jako znak i podjęto decyzję o zbudowaniu kaplicy dokładnie w tym miejscu, w którym zniknęła Hostia. W kościele w Ettiswil przechowywane jest sześć kawałków Hostii. Stały się one obiektem wielkiego kultu ze strony mieszkańców miasteczka i pielgrzymów.

Cud eucharystyczny w
ETTISWIL

SZWAJCARIA, 1447

